

Hagyomány, értékőrzés és modernizáció

Interjú

Zahuczky Lászlóval és Horváth Péterrel

2013 júliusában Egerben rendezték meg nagy sikerrel a könyvtárosok 45. vándorgyűlését, ahol ismét kitüntettek egy ifjú kollégát „Az év fiatal könyvtárosa” díjjal. A Magyar Könyvtárosok Egyesülete, valamint az Informatikai és Könyvtári Szövetség – kuratóriumi döntés alapján – Zahuczky Lászlót, a miskolci II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár könyvtárosát részesítette ebben az elismerésben. „Az év fiatal könyvtárosa” pályázatra beérkezett pályaművek közül Horváth Péternek, a kaposvári Takáts Gyula Megyei és Városi Könyvtár munkatársának igencsak aktuális témát boncolgató dolgozata pedig a Kovács Máté Alapítvány különdíját nyerte el. Az alábbi beszélgetésekből ismerhetjük meg jobban a két tehetséges fiatalembert.

„Hosszú távra tervezem, ezért szeretnék még nagyon sokáig könyvtáros lenni! Örömet lelem a hivatásomban.”

Zahuczky László

– *Hogyan nyerted el a díjat? Az olvasók kedvéért röviden összefoglalnád a pályázatod tartalmát?*

– A díjra a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Borsod Megyei Szervezete jelölt. A pályázatra benyújtott dolgozatom címe: *Életrajzi adatbázisok és adatgyűjtemények létrehozásának módszertana*.* Jómagam régóta foglalkozom azzal, hogy a Miskolcon élt vagy a városhoz szorosan kötődő személyek életútját feltárjam. Ennek konkrét eredménye is született: a *Miskolci életrajzi lexikon*, amely 2008-ban jelent meg Dobrossy István levéltár-igazgatóval és Eszenyi Miklós művelődéstörténésszel közös, társszerzős összeállításban. Munkánkat több éven keresztül végeztük, és az akkor tapasztalt problémák ösztönöztek arra, hogy egy módszertani útmutatást, összegzést nyújtsak mindazon könyvtáros kollégák, fiatal kutatók számára, akik életrajzi adatbázisok, adatgyűjtemények kialakítására törekszenek. Az elmúlt néhány évben több olyan életrajzi lexikon és adatbázis jelent meg, amelyeket a faktográfiai tájékoztatás, tájékozódás elsődleges forrásaiként tartunk számon.

* A pályamunka, a korábbi években díjat nyert alkotásokkal együtt elérhető az MKE honlapján: <http://mke.info.hu/tevekenysege/palyazatok/az-ev-fiatal-konyvtarosa/>

A helyi és nemzeti emlékezet fontos információs eszközének tekinthető életrajzi adattárak a könyvtári tájékoztató munka nélkülözhetetlen segédletei. Ugyanakkor építésük módszertani kérdései nagyrészt tisztázatlanok. A beadott tanulmányomban erre teszek érdemi, gyakorlati kísérletet.

– *Hogyan választottad ezt a szakmát? Mióta dolgozol könyvtárosként?*

– Már gyermekkoromban kapcsolatba kerültem a könyvekkel. Gyakran kaptam könyvet – anyai nagyszüleimnek és édesanyámnak köszönhetően – névnapomra, születésnapomra, karácsonyra. A szerencsi Hunyadi János Általános Iskolában kiemelkedő tanulmányi teljesítményemért, szorgalmamért többször részesültem könyvjutalomban. Szabadidőm nagy részét szívesen töltöttem a szerencsi városi könyvtárban, ahol elsősorban a történelemmel és segédtudományaival, valamint a magyar irodalommal foglalkozó könyvek szinte azonnal lenyűgöztek. Középiskolai tanulmányaimat a szerencsi Bocskai István Gimnáziumban folytattam, ahol a könyvek iránti vonzódásom, az új ismeretek iránti kíváncsiságom és az olvasás iránti szeretetem továbbra is megmaradt. 1997-ben érettségi vizsgát tettem a gimnáziumban, majd szakmai képesítő-végzettségeket szereztem. Jogász szerettem volna lenni, de ez nem sikerült. Így könyvtáros lettem, és azóta egyszer sem bántam meg! 2003-ban szereztem főiskolai diplomámat könyvtáros–művelődésszervező szakon, levelező tagozaton, a Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karán. 2004 márciusában sikerült elhelyezkednem a Miskolci Városi Könyvtárban. Ettől az időtől kezdve dolgozom könyvtárosként és vagyok az MKE egyéni tagja. A könyvtáros szakma iránti szeretetem, hivatástudatom az eltelt évek során tovább erősödött, ezért 2012-ben az ELTE BTK levelező tagozatán, mesterképzésben, informatikus könyvtáros, kutatás-fejlesztési információmenedzser szakirányú egyetemi végzettséget szereztem, kiváló eredménnyel.

– *Bemutatnád néhány mondatban a könyvtárat, ahol dolgozol? Melyik részlegben dolgozol, melyik a szűkebb munkaterületed?*

– Kilenc éve dolgozom a Miskolci Városi Könyvtárban. 1960-ban hozták létre a könyvtárat, amely fiókkönyvtár-hálózat fenntartásával látja el és szolgálja a város különböző részein egyrészt a helyi lakosság, másrészt az agglomerációban élők olvasási, rendezvényeivel pedig a tartalmas időtöltési, kikapcsolódási igényeit. Az utóbbi néhány évben a városi intézmény számos változáson – átalakulások, személycserék stb. – ment keresztül. 2009 szeptemberétől, az addigi igazgató nyugdíjba vonulása után új vezető került a könyvtár élére. 2010-ben az ötven éves fennállását ünneplő intézmény jelentős mértékben megújult, és a Miskolci Városi Könyvtár és Információs Központ nevet vette fel. 2012 áprilisától nonprofit gazdasági társasággá alakult, és a város új ügyvezető igazgatót nevezett ki, de még ugyanabban az évben megtörtént az újabb szervezeti átalakítás előkészítése. Miskolcon ötvenkét éven át, 1960. január 1-jétől 2012. december 31-éig létezett külön városi és külön megyei könyvtár(hálózat). A két intézmény egymás mellett, néhány közösen megvalósított szakmai rendezvényt leszámítva, párhuzamos életet élt. Idei évtől a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár és a Miskolci Városi Könyvtár és Információs Központ Nonprofit Kft. egy intézményként, Miskolc Megyei Jogú Város fenntartásában, II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár néven működik tovább. Én az új, összevont intézmény városi hálózatában maradtam. Je-

lenleg a József Attila Könyvtárban dolgozom olvasószolgálatos könyvtárosként. Munkakörömhöz tartozik az olvasószolgálati feladatok ellátása, a kijelölt állományrész gondozása, irodalomkutatás, bibliográfiai tevékenység, valamint adatbevitőként a megyei életrajzi adatbázis építése.

– *Melyik a legkedvesebb könyvtári munkád?*

– Nagyon szeretem a speciális ismereteket igénylő, komplex referenz-kérdéseket. Bár az igazsághoz hozzátartozik: ezek elég ritkán fordulnak elő munkám során. A legkedvesebb könyvtári tevékenységem a tájékoztatás, a helyismereti-helytörténeti, kiváltképp az életrajzi jellegű referenz-kérdések megválaszolása. Ez a munka azért különösen kedves számomra, mert közben magam is tanulok, új ismereteket, információkat szerzek mindennapi életem helyszínéről, illetve a Miskolcon élt emberek életéről, itt kifejtett tevékenységéről.

– *Melyik a legemlékezetesebb élményed a könyvtárról?*

– Mai napig szívesen emlékszem vissza 2009 őszére. Az élők kötelessége gondoskodni nagy elődeik munkásságának megörökítéséről. E gondolattól vezérelve – és a könyvtárosi hivatás elismerését, a szakmai örökség, valamint a haladó hagyományok ápolását szolgálva –, kezdeményezésemre ünnepeltük meg Kordos László születésének 100. évfordulóját 2009. október 21-én. Ebből az alkalomból a Miskolci Városi Könyvtár, a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Borsod Megyei Szervezete, a Herman Ottó Múzeum – Miskolc Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának Kulturális és Vendéfgazdálkodási Osztálya támogatásával – Kordos László-emléknapot rendezett. A kiváló könyvtáros, népművelő, pedagógus és irodalomtörténész jubileuma alkalmából emléktábla-avatással, tevékenységét felidéző emléküléssel és sírjának koszorúzásával tisztelegtünk emléke előtt. Kordos László emberi nagysága igazán akkor teljesedett ki, amikor a városi könyvtár élén, az intézmény második igazgatójaként bizonyította kivételes szakmai képességeit. Olyan messzire tekintő és időtálló fejlesztési programot dolgozott ki, amelynek hatásai ma is érzékelhetőek. Életről, tevékenységéről – közel másfél év intenzív könyvtári és levéltári kutatásait, személyes interjúit felhasználva – könyvet írtam. Az emléknap eseményeiről a sajtót, a könyvtáros társadalmat is tájékoztattam.

– *Melyik a legemlékezetesebb élményed eddigi pályád során?*

– Egyetlen anyaországi résztvevőként nyertem el 2011 őszén a Magyar Országgyűlés elnökének pályázatát, amelyet a könyvtárakban dolgozó, magyar, 35 év alatti szakemberek közös munkavégzésének, tapasztalatcseréjének támogatására írtak ki. A *Kárpát-medencei fiatal magyar könyvtárosok együttműködése* elnevezésű ösztöndíjprogramra, Ausztria kivételével, az összes környező ország magyar, valamint hazai könyvtárosai jelentkeztek.**

A közösen töltött egy hónap során kiváló embereket ismerhettem meg, és dolgozhattam együtt velük. Éltre szóló emlékeimet, itt szerzett élményeimet és tapasztalataimat szubjektív beszámolóban összegeztem és a Könyvtári Levelező/lapban publikáltam.

** Az ösztöndíjprogram résztvevőivel készített interjú megjelent a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 2011. évi 12. számának 30–40. oldalán.

– *Mely területek foglalkoztatnak még? Mivel foglalkozol még a könyvtárosi munkán kívül?*

– 2008-ban információs társadalmi tanácsadó végzettséget szereztem a Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Kara által szervezett akkreditált képzésen. E végzettség birtokában nagy népszerűségnek örvendő internethasználó-tanfolyamokat szerveztem és tartottam a könyvtár környezetében élő, főként idősebb korosztály tagjainak. A tanfolyam résztvevőit megismertettem a számítástechnika vívmányaival, a modern infokommunikációs eszközökkel, az internet nyújtotta lehetőségek – az ingyenes, elektronikus levelezés és kommunikáció – rejtelmeivel, de a lehetséges veszélyforrásokra is felhívtam figyelmüket. Nem újszerű ez a törekvésem. Mindig is érdekelt az informatika világa, a tudomány újdonságai, a technika vívmányai, a kultúra és a művészetek. Felhasználói szintű számítástechnikai ismereteimet kezdetben autodidakta módon, később könyvekből sajátítottam el, majd 2000-ben a miskolci Gábor Áron Szakközépiskolában középfokú számítástechnikai szoftverüzemeltető vizsgát tettem. Szeretek segíteni másokon, ahogy az csak tőlem telik, szolgálatba állítva az információ tudományát. Jóleső érzés megmutatni a könyvtárhasználók számára az információs technika jelenlegi állását. 2013-tól 2014. augusztus 31-ig B-típusú eTanácsadóként veszek részt a TÁMOP 2.1.2/12-1-2012-0001 *Idegen nyelvi és informatikai kompetenciák fejlesztése* elnevezésű pályázat megvalósításában. A projekt keretében végzendő feladataimat a könyvtári munkaidőmön kívül, heti hat órában vállaltam. Munkaszerződéseim szerint kiemelt teendők többek között: a célcsoport tájékoztatása, a képzésre jelentkezés segítése, mentorálás, segítségnyújtás az IKT-képzések lebonyolításában, ügyfélszolgálat fenntartása és biztosítása az eMagyarország Ponton, helyi igények felmérése, folyamatos kapcsolattartás, valamint adatszolgáltatás a Nemzetközi Technológiai Nonprofit Kft. felé. Egyéni érdeklődésemből fakadóan több éve foglalkozom helyismerettel, helytörténeti kutatással. Szabadidőm jelentős részét szívesen töltöm könyvtári és levéltári kutatómunkával, egy-egy híres vagy méltatlanul elfeledett személy életútjának felderítésével, összeállításával. Szerencsésnek mondhatom magam, mert a hivatásom és a hobbim jelentős részben ugyanaz, így érdekes és mindenképpen megoldandó feladatnak tekintem a szakmai kihívásokat, különféle pályázatokat.

– *Milyen terveid vannak?*

– Szeretném a maximumot kihozni magamból! Hosszú távra tervezem, ezért szeretnék még nagyon sokáig könyvtáros lenni! Örömet lelem a hivatásomban. A II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban jól érzem magam, és a városi hálózatban rengeteg kiaknázásra és kivitelezésre váró lehetőséget látok. Ötletem, terveim maradéktalan megvalósítása hosszú évekre biztosítja szabadidőm hasznos eltöltését. Miskolc város művészeti és tudományos ösztöndíj-pályázatán alkotói ösztöndíjat nyertem, ezért szeptemberben Szabadkára és Egerbe utazom, hogy életrajzi gyűjtő- és kutatómunkámat folytassam, *Lányi Ernő élete és munkássága* címmel tanulmányt készítek. Továbbra is készítek életrajzokat egy, a jövőben megjelenő életrajzi lexikon számára. A készülő kötet a 2008-ban megjelent lexikonból kimaradt sportolók életrajzain kívül az azóta elhunyt személyek életrajzi adatait is tartalmazni fogja. Szeretném, ha szeretteim a jövőben is büszkének lehetnének rám, tovább biztatnának, és szeretnék többet együtt lenni barátaimmal, akik őszintén tudnak örülni sikereimnek.

– *Hogyan látod a könyvtárak jövőjét?*

– Úgy gondolom, hogy a jövőben is szükség lesz könyvtárra mint a tudás őrző-helyére. Azonban csak olyan könyvtárra lesz ezután is szüksége az emberiségnek, amely képes az eddiginél gyorsabban megújulni; képes az aktuális trendeket korszerűen alkalmazni; képes a kor kihívásainak, felhasználói igényeinek és elvárásainak megfelelni, ezekre hatékonyan reagálni és képes mindezeknek megfelelően működni. A számítógépek a jövőben sem tudják majd teljes egészében átvenni az ember helyét és szerepét. Már most is szükség van és a jövőben még inkább szükség lesz olyan könyvtáros szakemberekre, akik útbaigazítják az információt napi szinten igénylőket, kiválogatják számukra az információs tengerből a releváns ismereteket, további munkájukkal pedig csökkentik az egyre növekvő digitális és funkcionális analfabéták számát. Magaménak vallom Kiszl Péter, az ELTE BTK Könyvtár- és Információtudományi Intézet igazgatójának a könyvtárak jövőjével kapcsolatos, gyakran idézett gondolatát: „*A jövő könyvtára dokumentum- és információszolgáltató lesz egyben, továbbá közösségi, sőt szociális tér. Ahogy a múltban, úgy a jövőben is jórészt a könyvön és a könyvtáron át vezet a társadalmi felemelkedés útja.*”

– *Köszönöm a beszélgetést, és további sok sikert kívánok!*

* * *

„Egy hagyománytisztelő nagyon modern intézmény lenne, azt hiszem.”

Horváth Péter

– *Mióta dolgozol könyvtárosként? Hogyan választottad ezt a szakmát?*

– Bár ma már én is beleborzongok, ha valakitől hasonló indoklást hallok, de bevallom, kicsit több mint tíz éve – 2002-ben – én is a „klasszikus” okok miatt jelentkeztem könyvtáros képzésre. Egyrészt az utolsók között voltam, akik feje felett még ott lebegett a sorkötelezettség, és mivel a középiskolában tanult szakmám (ruhaipari technikus) sem állt kellően közel hozzám, mindenképpen szerettem volna tovább tanulni. És – hogy az igazán borzongató részre térjek – mivel olvasni szerettem, és a magyar szak mellé egy másikat is kellett választanom, így jelentkeztem informatikus könyvtáros szakra is a szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskolára. Mentségemre szóljon, hogy két év múlva már rácsodálkoztam azokra, akik ugyanezzel a szakpárral azt mondták, inkább tanítani szeretnének, mint könyvtárban dolgozni. Igaz, alattam jártak, és később többükből lett könyvtáros. Lehet, hogy csak kellő időt kellett eltölteni az iskolapadban. 2006-ban végeztem a főiskolán, és még abban az évben sikerült munkát kapnom a Kodolányi János Főiskola siófoki könyvtárában. Visszanézve ideális első, könyvtári munkahely volt. Szinte egyidősen a hallgatókkal könnyen megtaláltam velük a közös hangot, és közben alaposabban megismerhettem a mindennapi munkát egy könyvtárban. 2008 őszén azonban a siófoki státusom megszűnt, de Kaposváron éppen akkor kerestek könyvtárost, így rövid szünet után a somogyi megyeszékhelyre kerültem az akkori Megyei és Városi Könyvtárba, ahol a mai napig dolgozom.

– *Bemutatnád néhány mondatban a könyvtárat, ahol dolgozol? Melyik részben dolgozol, melyik a szűkebb munkaterületed?*

– Amikor megtudtam, hogy egy megyei könyvtárba kerülök, kicsit meg voltam ijedve. Egy-két fővel üzemelő könyvtárból Somogy megye legnagyobb állományú nyilvános könyvtárába kerülni – megrémisztett. Hamar kiderült azonban, hogy félelmeim alaptalanok voltak; a kollektíva nagyon jó, és azt hiszem, idővel mindenkivel sikerült jó kapcsolatot kialakítanom. Ez részben annak is köszönhető, hogy mint általános tájékoztató kerültem a könyvtárba. Ahogy ezt egyszerűbben mondani szoktam, amolyan „intézményi jolly joker” vagyok. Az olvasószolgálaton belül nincs meghatározott helyem, elsősorban az a feladatom, hogy minden munkaállomáson el tudjam látni az alapvető feladatokat, és ha valahol emberhiány van, mondjuk, szabadság vagy esetleg betegség miatt, helyettesíteni tudjam az éppen hiányzó kollégát vagy kollégánót. Ebben a munkakörben az a jó, hogy az olvasószolgálaton belül minden munkakörben van tapasztalatom, több szempontból rálátok a problémákra, több megközelítésből ismerhetem meg a használói igényeket. Így könnyebben tehetem meg a szükséges lépéseket is. Ha pedig minden munkaállomáson van valaki, aki ellátja a napi feladatokat, tudok az egyéb feladataimra koncentrálni. Szaktájékoztatóként hozzám tartozik a földrajz és a sport állományrész, emellett aktívan részt vettem az úgynevezett „születésnap csomag” készítésének kidolgozásában. Bár ezt ma már nagyjából két kollégánóm végzi, szükség esetén ebben is be tudok segíteni. Néhány éve pedig a könyvtárban folyó digitalizálási projekttel is engem bíztak meg. Végül ez a feladatkör lett az is, ami a pályázati anyagom alapjául is szolgált.

– *Hogyan nyerted el a díjat?*

– Pintérné Kék Krisztina, az MKE Somogy Megyei Szervezetének elnöke keregett meg azután, hogy az egyesület közzétette a pályázati felhívást „Az év fiatal könyvtárosa díj” elnyerésére. Kriszta elmondta, hogy én vagyok az egyik potenciális induló, akire gondoltak, és megkérdezte, érdekelné-e a lehetőség. Megígértem, hogy gondolkodom a dolgon, majd körülbelül két hét intenzív ötletelés következett, milyen témát is írhatnék meg pályázati anyagként.

– *Az olvasók kedvéért röviden összefoglalnád a pályázatod tartalmát?*

– A teljesség kedvéért ott kezdeném, hogy 2009-ben visszatértem Szombathelyre az akkor már Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központ (NymE – SEK) néven működő alma materbe mesterképzésre. Amikor szakdolgozati téma választására került sor – mivel akkor már Kaposváron tapasztalatot szereztem a digitalizálás munkakörben –, egyértelmű volt, hogy valamilyen módon ezzel a témával szeretnék foglalkozni, de konkrét elképzelésem még nem volt. Olvasni kezdtem a szakirodalmat, hogy valami fogódzót találjak, ami alapján megírhatom a diplomadolgozatomat. Ekkor több helyen is – írásos anyagban, konferenciák, kerekasztal-beszélgetések videoanyagaiban – találkoztam olyan kérdésekkel, hogy mi lesz a könyvtár sorsa az internet világában, és olyan véleményekkel is, amelyek azt szorgalmazták, hogy a könyvtárak a lehető legtöbb forrásanyagot tegyék elérhetővé a világhálón. Ez a látszólagos ellentmondás felkeltette az érdeklődésemet, de a témát konzulensem, Koltay Tiborral egyetértve nem tartottuk elegendőnek arra, hogy a szakdolgozatom alapja legyen. Utólag megbizonyosodott, hogy mindketten tévedtünk, mert amikor már két hete gondolkodtam a lehetséges

pályázati témán, eszembe jutott ez az immáron hároméves terv egy kérdőíves felmérésről. Vajon mit gondolnak a könyvtárosok arról, hogy a hosszú évtizedeken át gondosan őrzött dokumentumokról önként készítsünk digitális másolatot, esetenként tegyük bárki számára díjmentesen hozzáférhetővé az interneten? A pályázatra benyújtott tanulmányom alapja végül ez lett, amit a Kovács Máté Alapítvány megfelelőnek talált ahhoz, hogy díjazásban részesítse. Tulajdonképpen a *Magunk alatt vágjuk a fát? Tanulmány a digitalizálás megítéléséről a könyvtárosok körében*” című dolgozat*** nagyobb figyelmet is kapott így, mint szakdolgozatként.

– *Melyik a legkedvesebb könyvtári munkád?*

– Az olvasószolgálati. Persze tudom, hogy ez elég tág megfogalmazás, de lassan hét éve vagyok tájékoztató könyvtáros, így ez a legpontosabb válasz, amit adhatok. Mivel általános tájékoztatóként sokféle feladatom van, és amúgy is mindig szerettem több dologgal foglalatkoskodni, csak azt mondhatom, hogy a változatoságot élvezem a legjobban.

– *Melyik a legemlékezetesebb élményed a könyvtárról?*

– Ilyet egészen biztosan nem tudnék mondani.

– *Mely területek foglalkoztatnak még? Mi érdekel a könyvtárosi munkán kívül?*

– Tulajdonképpen nehezen tudom elválasztani a könyvtári és a könyvtáron kívüli munkát. Szerencsére sok olyan dologgal foglalkozom munkaidőben, amit szeretek csinálni. Szabadidőben, ha tehetem, szívesen utazom, és ilyenkor lelkesen kattogtatom a fényképezőgépet is. A képekkel pedig szívesen bíbelődök otthon a négy fal között. Nemcsak a magam által készített fotókkal, hanem bármivel, ami éppen eszembe jut. Mondhatjuk, hobbi szinten foglalatkoskodom a képszerkesztő programokkal, online alkalmazásokkal, vektorgrafikával, amiket jól tudok hasznosítani a könyvtárban is. Emellett jelenleg éppen az angol nyelvvel ismerkedem, mivel egy nyelvvizsgát még fel kell mutatnom a mesterképzéses diplomám átvételéhez. Ha kellő jártasságom lesz az angolban, akkor persze ezt is szeretném az utazások során kamatoztatni, és a német után angol nyelvterületekre is eljutni.

– *Milyen terveid vannak?*

– Túl sok és sokféle ahhoz, hogy ezt érhetően el tudjam mondani, és még a lapba is beleférjen.

– *Hogyan látod a könyvtárak jövőjét?*

– Itt hadd idézzek a beadott pályamunkából: „*A magam részéről nincsenek illúzióim; úgy vélem, maximum 50 év múlva a mai könyvtárforma meg fog szűnni (a folyamatot jól példázza, hogy már napjainkban is új alternatívákat keresünk, és könyvtár helyett forrásközpontok, tudásbázisok nyílnak, noha, ezeknek még része a hagyományos értelemben vett könyvtár is). Azonban a könyvtárak megszűnésének vagy még inkább átalakulásának nem kell feltétlenül magával hoznia a könyvtáros szakma megszűnését is. Talán nem könyvtárosnak fogják nevezni a jövő szakembereit (lehetnek információmenedzserek is, hogy egy szintén mai példát*

*** http://www.mvkkvar.hu/images/stories/cimlap/horvath_peter_palyazat_2013.pdf

említsek), a lényegen ez sem változtat: segíteni kell a használókat a számukra fontos információ megtalálásában.”

– Álmaid könyvtára milyen lenne?

– Biztos, hogy a gazdag papíralapú dokumentumok mindegyikéről lenne digitális másolat is, kereshető szöveggel. Azt hiszem, még emellett is szükség volna könyvtárosokra, mert a szabadszöveges keresés nem pótolja a strukturált információkat. A használók pedig – különösen most, *A da Vinci-kód* és klónregényeinek időszakában – tudnák, hogy a könyvtáros alkalmanként olyan szakértelemmel „nyomoz”, mint maga a regénybeli kutató, Robert Langdon, és ennek tudatában ítélnék meg a munkásságát. Egy hagyománytisztelő nagyon modern intézmény lenne, azt hiszem.

– Köszönöm a beszélgetést, és további sok sikert kívánok!

Tóth Andrea

Felhívás Füzéki István emlékérem adományozására

Dr. Füzéki Bálint, testvére, az 1956-ban hősi halált halt Füzéki István könyvtáros emlékére díjat alapított.

Az emlékérmeket minden évben az a könyvtáros kapja meg, aki a megelőző évben, években a legtöbbet tette, kiemelkedő teljesítményt nyújtott a könyvtári szolgáltatások és/vagy tudományok terén.

A díjat öttagú kuratórium fogja odaítélni.

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének elnöksége kéri, hogy aki méltó személyről tud, tegyen javaslatot, és **2013. szeptember 30-áig** küldje azt meg indoklással együtt a Magyar Könyvtárosok Egyesülete címére. (1827 Budapest, Budavári palota F ép.)

(A Füzéki István Emlékérem alapító okirata
a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 2002. decemberi számának 27–28. oldalán
olvasható.)